॥५१॥५२॥५३॥५४॥ अष्टमस्तुस्वयमेवासीत् नतुकर्मादिनाहेतुनाताभ्यांजनितोवा यतोऽसौहरिः ॥ ५५ ॥ तदेवोपपादयति यदेतिचिभिः ॥ ५६ ॥ ईशस्यमायानियंतुः परस्यअसंगस्य द्रष्टुः साक्षिणः आत्मनः सर्वगस्यनह्येवंभूतस्यमायाविनोदंविना जन्मनःकर्मणोवाहेतुःसंभवतीत्यर्थः ॥ ५७ ॥ किंच यस्यमायाचेष्टितंपुंसोजीवस्यानुग्रहः तस्यजीवानुग्राहकस्य कुतःकर्मादिपारतंत्र्येणजन्मादिसंभवः अनुग्रहमेवाह हि यस्मात्तदेवस्थित्यादयेइष्यते प्रलयेलीनोपाधेर्जीवस्यधर्माद्यसंभवादुपाधिसृष्ट्यादिनाधर्मादिसंपादनेनानुग्रहः तथाआत्मलाभायमोक्षायचेष्यते

राजानःकल्पवर्षाद्याउपदेवसुतादश॥ वसुहंससुवंशाद्याःश्रीदेवायास्तुषट्सुताः॥ ५१ ॥ देवरक्षितयालब्ध्या नवचात्रगदादयः॥ वसुदेवःसुतानष्टावादधेसहदेवया॥ ५२॥ पुरुविश्रुतमुख्यांस्तुसाक्षाद्धर्मोविसूनिव॥ वसुदेवस्तुदेवक्यामष्टपुत्रानजीजनत्॥ ५३ ॥ कीर्तिमंतंसुषेणंचभद्रसेनमुदारधीः॥ ऋजुंसंमर्दनंभद्रंसंकर्षणमहीश्वरम्॥५४॥ अष्टमस्तुतयोरासीत्स्वयमेवहरिःकिल॥सुभद्राचमहाभागातवराजन्पितामही॥५५॥ यदायदेहधर्मस्यक्षयोवृद्धिश्चपाप्मनः॥ तदातुभगवानीशआत्मानंसृजतेहरिः ॥ ५६ ॥ नह्यस्यजन्मनोहेतुःकर्मणोवामहीपते॥ आत्ममायांविनेशस्यपरस्यद्रष्टुरात्मनः॥५७॥ यन्मायाचेष्टितंपुंसःस्थित्युत्पत्त्यप्ययायहि॥ अनुग्रहस्तन्निवृत्तेरात्मलाभायचेष्यते॥ ५८॥ अक्षौहिणीनांपतिभिरसुरैर्नृपलांछनैः॥ भुवआक्रम्यमाणायाअभारायकृतोद्यमः॥ ५९॥ कर्माण्यपरिमेयाणिमनसाऽपिसुरेश्वरैः॥ सहसंकर्षणश्चक्रेभगवान्मधुसूदनः॥ ६० ॥ कलौजनिष्यमाणानांदुःखशोकतमोनुदम् ॥ अनुग्रहायभक्तानांसुपुण्यंव्यतनोद्यशः ॥ ६१ ॥ यस्मिन्सत्कर्णपीयूषेयशस्तीर्थवरेसकृत्॥ श्रोत्रांजलिरुपस्पृश्यधुनुतेकर्मवासनाम्॥ ६२ ॥

तत्रहेतुः तेनैवश्रूयमाणेनतस्यस्थित्यादेर्निवृत्तेः ॥ ५८ ॥ तस्यचेष्टितंभूमेरनुग्रहइत्याह अक्षौहिणीनामितिद्वाभ्याम् अभारायभारपरिहाराय ॥ ॥५९॥ सुरेश्वरैरपिमनसाऽपिअपरिमेयाणि अवितर्क्याणि संकर्षणसहितश्चक्रे॥६०॥ संकल्पमात्रेणभूभारहरणसमर्थस्यापिकर्मकरणंयशोविस्तारद्वाराभक्तानुग्रहार्थमित्याह कलाविति द्वाभ्याम् दुःखशोकतमांसिनुदतीतितथातद्यशोव्यतनोत् ॥६१॥ यस्मिन्सतांकर्णपीयूषे यशोरूपे तीर्थवरेश्रोत्रमेवांजलिःपानसाधनंयस्य सपुरुषः सकृदपिउपस्पृश्यआचमनमात्रंकृत्वा तत्सौंदर्याकृष्टचित्तः कर्मवासनांधुनुते ॥६२॥